

Sag i denne Forsamling, idet det er mig umuligt at forstaa, at denne Sag er af anden Betskaffenhed end andre Sager, som foreligge, og skulde fordrø en anden Fremgangsmaade og en anden Bedømmelse, den Fremgangsmaade at stille Forslag om at sætte til Regjeringens Disposition ikke alene flere Penge, end Regjeringen har forlangt, men tillige at stille disse Penge paa andre Poster end dem, hvorpaa Regjeringen har forlangt Bevilling, og saa oveniudgjøre det paa Finantsloven. Dette er unegtelig set et Par Gange tidligere i denne Sal. Jeg erindrer, at det nu er 16 Aar siden, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) pludselig stillede et Forslag paa Finantsloven om at bevilge 100,000 Rd. til at hjælpe Skolelærere med; dette Forslag blev taget tilbage som de fleste af den Mandes Forslag, men et Par Aar efter kom der et Forslag, som et andet Medlem og jeg tillode os at modsætte os, men som gik igjennem med ringe Majoritet, et Forslag om at stille til Regjeringens Disposition 4,000 Rd. til at ophjælpe Kjøbstæderne, for der at fremme visse Institutioner og visse Sammenkomster osv. Ministeren søgte at værge sig, idet han sagde, at han ikke vidste, hvad han skulde bruge disse Penge til, men han fik dem alligevel. Nu kommer her et saadant Forslag, der — som jeg siger — vel ikke er udsendt tidligere, men som man dog maa indvømme er særdeles sjældent, usædvanlig sjældent. Dette Forslag kom ikke frem, uagtet der ogsaa dengang var Husmandslobber, der trængte til Opdyrkning, især med Spaden, hverken iforsjor eller ifsjor, og uagtet Hedernes Opdyrkning har været Gjenstand for mange retfærdige og billige Duffer i mange Aar, og saaledes er det gaaet med mange andre Forslag. Nei, det kom først frem iaar. Det er altsaa et Barn af Tiden, som man siger, og det er ogsaa udtalt af den ærede Forslagsstiller selv ganske tydeligt, at det er kommet frem paa Grund af Tidensomstændighederne. Disse Tidensomstændigheder skal jeg ikke dvæle forlænge ved, men jeg skal kun sige een Ting. Der er to Retninger, i hvilke Folk have Interesse i at gjøre disse Bevægelser større, end de virkelig ere, i at fremstille dem langt større,

end de virkelig ere. Nogle se dem større, Andre se dem mindre; jeg hører til dem, der se dem mindre end mange Andre, men om denne Sag skal jeg Intet sige. Den Omstændighed, at Forslaget er kommet frem som et Diebliffets Barn, et Barn af Diebliffet, har skabt for Sagen paa en mere udprøvet Maade, end Tilfældet er med andre Forslag, der komme herind, to Sider. Den ene er en meget behagelig Side; men det Gode og det Behagelige derved kommer saagodtsom udelukkende Forslagsstilleren og dem, der tale som ham, tilgode. Det er jo meget behageligt at tale i Overensstemmelse med Tidens Strømning, at stille sig frem som den, der veed Midler til at raade Bod paa Sygdommen, og sige: Der er en Sygdom i Staten, og den skulle vi kurere ved disse Medikamenter. At være Mirakeldoktor er jo meget behageligt, især naar man bliver troet, og meget indbringende — jeg taler ikke om Penge, men om Ære, Berømmelse osv. Men derimod gjør det ikke Sagen saa behagelig, men meget mere vanskeligt for dem, der stille sig paa et andet Standpunkt, nemlig paa det virkelig konstitutionelle Standpunkt, som man bør stille sig paa i denne Sag. De, som skulle undersøge, hvorledes Sagen egentlig er, om den er konstitutionel rigtig, finantsiel ønskelig, statshuusholderisk rigtig, om Veien, der skal betrædes, og Midlerne, der skulle anvendes, ere passende og tilstrækkelige, komme til at se ud som de, der ville have, at Sygdommen skal blive ved, og Mirakeldoktoren, der ikke faar Lov til at bruge sine Medikamenter, vil da sige: Seg er Manden, der vil kurere Sygdommen, men jeg kan naturligvis ikke gjøre det, naar jeg ikke kan faae Lov til at bruge mine Medikamenter. Det er det Uheldige og Ubehagelige ved denne Sag, og det er det Heldige for Forslagsstilleren af den Slags Forslag, der ere stillede her i denne Forsamling, ligesom de have været stillede i andre lovgivende Forsamlinger 100 og atter 100 Gange, at, hvad enten han faar dem gennemført eller ikke, vinder han en Triumph, og det er ubehageligt for os Andre, at de, der staa udenfor Sagen, sige: Hvad er dette dog for en Sum at tale om? Hvorfor forhindre denne Mand fra a.